

Algemeen

Op grond van artikel 8 lid 1, onderdeel d WWB dient de gemeenteraad bij verordening regels vast te leggen met betrekking tot het verlenen van een langdurigheidstoelage. Deze regels dienen in ieder geval betrekking te hebben op de hoogte van de langdurigheidstoelage en de wijze waarop invulling wordt gegeven aan de begrippen langdurig en laag inkomen, zoals die in artikel 36 lid 1 WWB worden gebruikt.

Artikelsgewijs

Artikel 1

Begrippen die in de WWB voorkomen hebben in deze verordening dezelfde betekenis als in de WWB. Ten aanzien van een aantal begrippen, die als zodanig niet in de WWB zelf staan, is een definitie gegeven in deze verordening.

Een referentieperiode van 5 jaar, zoals artikel 36 WWB (wettekst tot 1 januari 2009) voorschreef, wordt als te lang ervaren. Nadat belanghebbenden 3 jaar op een minimuminkomen zijn aangewezen is er over het algemeen niet veel reserveringsruimte over. Daarom wordt hier een termijn van 36 maanden aangehouden. Na deze periode is ook door het Nibud aangegeven dat de reserveringsmogelijkheden minimaal worden.

Om hier enige coulance in aan te brengen én tegelijkertijd oog te houden voor een adequate uitvoering wordt het toegestaan dat de referentieperiode van 36 aaneengesloten maanden eenmalig met een periode van korter dan 3 maanden wordt onderbroken.

Met de invulling van het begrip peildatum als datum *waartegen* is aangevraagd wordt aangesloten bij de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep (CRvB), dat het niet gaat om de datum *waarop* is aangevraagd. De aanvraag wordt daarom steeds geacht te zijn gedaan *tegen* de eerst mogelijke datum na afloop van een referentieperiode.

Met betrekking tot het begrip "inkomen" is een van de WWB aanvullende definitie opgenomen. Nu de wetgever de gemeenteraad opdracht heeft gegeven om in de verordening regels te geven met betrekking tot het begrip 'langdurig, laag inkomen', is de gemeenteraad bevoegd om dit begrip voor de toepassing van artikel 36, lid 1 WWB nader te definiëren. Met de gebruikte definitie wordt aangesloten bij de in de bestaande uitvoeringspraktijk gehanteerde (en ook door de wetgever bedoelde) invulling van het begrip inkomen in artikel 36, lid 1 WWB (wettekst tot 1 januari 2009).

Artikel 3

Het begrip "laag" inkomen wordt gedefinieerd als een inkomen niet hoger is dan 100% van de bijstandsnorm. Marginale overschrijdingen van deze 100%-grens dienen genegeerd te worden (zie CRvB 19 augustus 2008, nrs. 06/1163 WWB e.a). Hieronder moet worden verstaan: het gegeven dat het netto-inkomen in enig jaar, als gevolg van belastingheffing en/of vakantietoelage, enige euro's hoger uitvalt dan de in dat jaar van toepassing zijnde bijstandsnorm staat de toekenning van de langdurigheidstoelage niet in de weg.

Er is bewust niet voor gekozen om het recht op langdurigheidstoelage ook toe te kennen bij een inkomen boven bijstandsniveau. Van deze bevoegdheid wordt om een tweetal redenen geen gebruik gemaakt.

Ten eerste omdat dit ongewenste armoedevaleffecten in zich heeft. Weliswaar doen de armoedevaleffecten zich ook voor bij de grens van 100% van de bijstandsnorm, maar zullen belanghebbenden die uitstromen doorgaans een dermate hoger inkomen ontvangen, dat het verlies van de langdurigheidstoelage feitelijk minder wordt gevoeld.

Ten tweede omdat het in aanmerking laten komen van belanghebbenden met een hoger inkomen dan de aangegeven grens niet valt te rijmen met de wettelijke uitsluiting van belanghebbenden van 65 jaar of ouder. Zij zijn immers uitgesloten van het recht op langdurigheidstoelage, omdat hun inkomen al voldoende hoger zou zijn dan de bijstandsnorm voor belanghebbenden tot 65 jaar. Het hanteren van een hogere grens zou daarom maken dat de uitsluiting van 65-plussers in dat geval strijdig is met het verbod op leeftijdsdiscriminatie zoals dat is vastgelegd in artikel 26 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten.

Voor het begrip "langdurig" wordt aangesloten bij de referentieperiode. Ofwel onder "langdurig" wordt 3 jaar = 36 maanden verstaan.

In artikel 36, lid 1 WWB is bepaald dat een persoon "geen uitzicht mag hebben op inkomensverbetering". Met deze bepaling is beoogd te voorkomen dat bepaalde groepen met een goed arbeidsmarktperspectief recht hebben op langdurigheidstoelage. Dit zou de arbeidsinschakeling in de weg staan. Er is echter geen formele uitsluitinggrond in de wettekst opgenomen. Wel geeft de wetgever aan dat bij de invulling van de bepaling gedacht moet worden aan studenten. Om te voorkomen dat elke aanvraag individueel hierop getoetst wordt is er voor gekozen deze uitsluiting expliciet in de verordening op te nemen.

In deze verordening is bepaald dat een persoon die een opleiding volgt in de zin van de WSF 2000 of de WTOS wordt uitgesloten van een langdurigheidstoelage. Dit geldt ook voor de personen die op basis van de Wet investeren in jongeren (op dit moment nog een wetsvoorstel) een leerwerkeraanbod krijgen of hebben gekregen.

Artikel 4

De hoogte van de langdurigheidstoelage is gebaseerd op de hoogte van de langdurigheidstoelage zoals genoemd in artikel 36 WWB van vóór 1 januari 2009 en wordt in een percentage van de geldende bijstandsnorm uitgedrukt. Daarmee wordt voorkomen dat de vast te stellen verordening telkens bij een wijziging van de landelijke bijstandsnorm moet worden aangepast.

Artikel 7

Bij wet is bepaald dat de langdurigheidstoelage met ingang van 1 januari 2009 als een bijzondere vorm van categoriale bijzondere bijstand geldt. Gemeenten zijn per diezelfde datum verplicht om via een verordening regels voor de uitvoering van de langdurigheidstoelage vast te stellen. Deze verordening werkt daarom terug tot het begin van dit kalenderjaar.